770/07

Den 23. april 2007 blev i sag nr. 69.707:

xxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har været omfattet af en ulykkesforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at genoptage behandlingen af en skade opstået i 1990.

Selskabet har afvist at genoptage sagen, da klagerens krav er forældet efter forsikringsaftalelovens § 29.

Det fremgår af sagen, at klagerens moder den 16/4 1990 anmeldte, at klageren den 31/3 1990 havde beskadiget sin højre arm og ben, da en jernring var væltet ned over ham. Klageren var på daværende tidspunkt fire år gammel.

Ved skrivelse af 8/6 1990 anerkendte selskabet modtagelse af anmeldelsen og fremsendte samtidig en slutattest, som skulle udfyldes, når klagerens tilstand vurderedes at være stationær.

Af et telefonnotat fra selskabet fremgår bl.a.:

> "Moderen ringet. Tilstanden stadig ikke stationær. Jeg afventer. 23/5-91
> Nu er tilstanden stationær. 29/9-94"

Den 10/2 2006 modtog selskabet en slutattest, som var udfyldt af klagerens egen læge. Heraf fremgår, at klageren bl.a. led af svaghed i højre ben, smerter i ryg og skulder samt nedsat kraft og periodevise smerter i højre overarm. Af slutattesten fremgår det, at lægen havde behandlet klageren siden 1995, og at lægen skønnede, at klagerens tilstand havde været stationær i 1993-94, hvilket også var det tidspunkt, hvor lægebehandlingen var ophørt.

Ved skrivelse af 15/2 2006 meddelte selskabet, at et eventuelt krav mod selskabet var forældet i medfør af forsikringsaftalelovens § 29. Til støtte herfor henviste selskabet til, at det var selskabets opfattelse, at kravet var forfaldet i 1994, hvor klagerens tilstand var stationær.

Ved skrivelse af 23/2 2006 fastholdt klagerens moder, at selskabet skulle genoptage sagen. Til støtte herfor henviste moderen til, at klagerens méngrad ikke kunne fastsættes i 1994, hvor klageren kun var otte år gammel. Det var moderens opfattelse, at klagerens tilstand ikke på noget tidspunkt havde været stationær. Til støtte herfor anførte moderen bl.a.:

> "Han oplever stadig at der kommer knoglesplinter ud af benet, ligesom han dagligt døjer med rygsmerter. Skal til en røntgenundersøgelse den 2. marts.

Selskabet modtog herefter kopi af journal fra ortopædkirurg dateret den 9/5 2006. Heraf fremgår bl.a.:

> "KONK. Pt. som har været udsat et svært traume i barndommen. Har fortsat symptomer i form af udtrætning af, især hø. ben. Ind imellem ret kraftige rygsmerter. Man kan ikke udelukke, at disse smerter kan have en indirekte sammenhæng med pt.s gang, hvor han bruger sin muskulatur uhensigtsmæssigt pga. den haltende gang.
>
> Jeg opfordrer pt. til at holde sin iøvrigt gode rygmuskulatur i en fortsat god stand. Ud over dette er der ikke andre behandlingstilbud.
>
> Patienten oplyser at man har forsøgt at få sagen bedømt ved forsikringsselskab. Men de oplyser at der er en forældelsesfrist på 5 år.
> Det forbavser mig, at man kan have en forældelsesfrist hos børn, idet man ofte først kan bedømme resultatet, når pt. er udvokset. Hos drengebørn er man tidligst udvokset i 16- 17 års alderen."

Ved skrivelse af 16/6 2006 fastholdt selskabet, at kravet var forældet.

Klageren har over for nævnet fastholdt, at selskabet skal genoptage sagen. Til støtte herfor henviser klageren til, at méngraden først kan vurderes nu, hvor han er voksen.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Til støtte herfor anfører selskabet i skrivelse af 28/7 2006 bl.a.:

> "Med et stationærtidspunkt i 1994 er det vores opfattelse, at skaden under alle omstændigheder er forældet med udgangen af 1999, jf. Forsikringsaftalelovens § 29."

Heroverfor anfører klageren i skrivelse af 5/8 2006 bl.a.:

> "Min mor var på skadetidspunktet og flere år derefter ansat i [et forsikringsselskab]. Hun kan af gode grunde ikke huske de telefonsamtaler der henvises til, men er dog sikker på, at hun ikke - i sept. 1994 - har oplyst min tilstand som stationær, men derimod stabil. Hun kender trods alt 'forsikringssproget' (ansat i 20 år).
>
> I 1995 blev jeg opereret i min hånd pga. en følgeskade efter ulykken. Ergo kunne man tilstand ikke være stationær i 1994.
>
> I 1990 fik jeg hud transplanteret på mit underben (man tog hud fra mit lår). Denne transplantation holder ikke. Dvs. huden er tynd som papir, og jeg døjer med åbne sår fordi huden springer. Lægerne på O. Universitetshospital oplyste at det kunne ændres ved en ny transplantation når jeg var blevet voksen. Endnu et tegn på at min tilstand ikke var stationær i 1994. I øvrigt henviser jeg på ny til ortopædkirurgens udtalelse, der siger, at en evt. mengrad først kan fastsættes, når man er voksen."

Hertil svarer selskabet i skrivelse af 4/9 2006 bl.a.:

> "Vi skal hertil blot henlede opmærksomheden på, at det klart fremgår - både af telefonnotat af 29. september 1994 samt slutattesten udfærdiget af egen læge - at P.'s tilstand har været stationær siden 1993-94.
>
> Såfremt der senere opstår en forværring - operationer eller lignende - ville sagen være blevet genoptaget på dette tidspunkt, hvorfor en evt. forværring efter 1994 efter vores mening ligeledes er forældet.
>
> Vi må således fastholde, at der er tale om forældelse."

Ved skrivelse af 1/12 2006 har klageren oplyst, at han er blevet erklæret uegnet til militærtjeneste som følge af rygskaden og læderingen af højre underben.

Ved skrivelse af 29/12 2006 fastholder selskabet, at kravet er forældet, og at ryggenerne ikke er en direkte følge af skaden den 31/3 1990.

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen, herunder de lægelige oplysninger, finder nævnet, at klagerens helbredstilstand i hvert fald ikke er blevet forværret de sidste fem år. Da kravet således har været forfaldet i mere end 5 år, finder nævnet, at et eventuelt krav på erstatning var forældet i medfør af forsikringsaftalelovens § 29 på tidspunktet for fremsendelse af slutattesten til selskabet i 2006.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann